Επισκεπτόμενος τις χώρες που έζησαν για δεκαετίες υπό τη σκέπη του υπαρκτού, διακατέχεσαι από από μια απορία και μια επιθυμία.

Η, απλοϊκού περιεχομένου, απορία διατυπώνεται με το ερώτημα: “τι πήγε λάθος;” και προφανώς η απάντηση θα είναι περισσότερο περίπλοκη από κάποιο καπιταλιστικό μανιφέστο ή από ένα κομμουνιστικό ανάθεμα, ενώ η επιθυμία εστιάζεται στο να είχες κάνει την ίδια επίσκεψη 40 χρόνια νωρίτερα. Πλην όμως το, πιθανότατα, πιο ελπιδοφόρο βήμα της ανθρωπότητας, θεωρητικά τουλάχιστον, από την εποχή του Διαφωτισμού κατέρρευσε με πάταγο σκορπώντας απογοήτευση στους ελπίζοντες και εκδικητική χαρά στους πολέμιους.

Σκεφτόμουνα τα παραπάνω καθώς ανεβοκατέβαινα τα κλιμακοστάσια του μυθώδους “Παλατιού του λαού”. Στο Βουκουρέστι την πρωτεύουσα της Ρουμανίας. Τι αντίφαση! Μια δημιουργία πέρα από τα όρια της προσβολής του λαϊκού αισθήματος και ακόμα πιο πέρα από τα όρια της λογικής. Για να κατασκευαστεί, ισοπεδώθηκε περισσότερο από το 20% του ιστορικού κέντρου της ρουμανικής πρωτεύουσας. Απορρόφησε το 30% του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος της Ρουμανίας και εργάζονταν επί 5 χρόνια 20.000 άνθρωποι σε τρεις βάρδιες σε 24ωρη βάση. Τι ματαιότητα και κυρίως τι αστοχία, για το εκφράσω όσο πιο διακριτικά γίνεται για μια “λαϊκή δημοκρατία”.

Από μαθητευόμενος υποδηματοποιός,

μέλος του παράνομου κομμουνιστικού κόμματος, με διώξεις και διετή παραμονή στις φυλακές για ανατρεπτική δράση, στη θέση του γραμματέα της νεολαίας, η πορεία του Νικολάε Τσαουσέσκου δεν ήταν πολύ διαφορετική των άλλων ηγετών των “ανατολικών” χωρών. Μετά τη Γιάλτα και το μοίρασμα της Βαλκανικής, τον ανέμεναν υπουργικά αξιώματα, η κεντρική επιτροπή του κόμματος και το πολιτμπιρό. Ο δρόμος είχε ανοίξει. Με τον θάνατο του Γκεοργκίου-Ντέι τον Μάρτιο του ΄65, ανέβηκε στην κορφή της ηγεσίας του κόμματος και της χώρας.

“Δεν πιστεύαμε τις εικόνες, ήταν αδιανόητο αυτό που βλέπαμε, που ακούγαμε.” σχολίασε νεαρή Ρουμάνα για τα γεγονότα του Δεκέμβρη του '89. Το προεδρικό ζεύγος τουφεκιζόταν. Ο κόσμος άλλαζε. Η Ρουμανία απαλλασσόταν από το βραχνά του κόμματος και έπεφτε στις αγκάλες της “Δύσης”.
Από το 2004 μέλος του N.A.T.O., από το 2007 στην Ε.Ε. και
σχεδόν ένα τέταρτο του αιώνα από την επανάστασή τους, οι Ρουμάνοι παλεύουν για ένα καλύτερο αύριο.

Η αντίθεση από την παράνοια του “παλατιού” στη σκληρή πραγματικότητα της υπαίθρου είναι μεγάλη. Ελάχιστα χιλιόμετρα μακρυά από την περιμετρική του Βουκουρεστίου πάνω στην προς Δυσμάς εθνική οδό προς Pitesti αρχίζουν να πληθαίνουν οι αραμπάδες που διασχίζουν τις ανισόπεδες γέφυρες.

Στο Mioveni μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι χτυπά η εξαγωγική καρδιά της χώρας. Το 10% των εξαγωγών εκπορεύεται από εδώ. Είναι το εργοστάσιο της Dacia, παίρνοντας το όνομά της από την ονομασία της χώρας από την εποχή της Ρωμαϊκής κυριαρχίας: Δακία. Σε χρονικό διάστημα 30 χρόνων παρήχθησαν περισσότερα από δύο εκατομμύρια οχήματα και τον Σεπτέμβρη της τελευταία χρονιάς του προηγούμενου αιώνα η Renault
αγόρασε τη
Dacia
που δυσκολευόταν πλέον να φανεί ανταγωνιστική. Η Ρεζί προσέβλεπε στη διείσδυση των αγορών της κεντρικής και της ανατολικής Ευρώπης σε ένα κόσμο που άλλαζε θεαματικά, ποντάροντας φυσικά στο χαμηλό εργατικό κόστος. Θα διαθέσει συνολικά 2 δισ, ευρώ και θα μεταμορφώσει το παλιό εργοστάσιο σε σύγχρονο τεχνολογικό εργαστήρι. Θα το παραλάβει με ετήσια παραγωγή 6.000 αυτοκινήτων και το 2011 θα ξεπεράσει τις 343.000 τεμάχια απασχολώντας περισσότερους από 8.000 εργαζόμενους.

Το Movieni, βρίσκεται στους πρόποδες των Καρπαθίων. Αφήνοντας το πίσω μας, ξεκινά προς βορά η ανάβαση στην οροσειρά και η είσοδος στην περιοχή της Τρανσιλβανίας. Μερικά από πιο εκλεκτά χρώματα που μπορεί κανείς να αντικρίσει στη γη το Φθινόπωρο βρίσκονται εδώ. Η ορεινή διάβαση μέχρι τα υψίπεδα που βρίσκεται η πόλις του Brasov είναι μια αποκάλυψη. Θυμήθηκα τη ρήση του Steinbeck για τα δάση της πατρίδας του:

“

...Τα χρώματα του δάσους με ξεπερνούν. Δεν μπορώ να τα φανταστώ όταν δεν τα βλέπω.”

Στο Bran, η στάση κρίνεται απαραίτητη. Ο πύργος που φέρεται ότι ανάμεσα σε άλλους υπήρξε η κατοικία του περίφημου Βλαντ Τέπες Δράκουλα ηγεμόνα της Βλαχίας είναι το τουριστικό αξιοθέατο της περιοχής. Η ιστορική φιγούρα του Βλαντ, που φέρει και το προσωνύμιο ανασκολοπιστής, καθότι αρεσκόταν να παλουκώνει του Οθωμανούς αντιπάλους του συγκρούεται με το δημιούργημα του Ιρλανδού συγγραφέα Μπραμ Στόκερ που σύντομα έγινε επιτυχία μετά το 1897 που κυκλοφόρησε. Η ιστορική αλήθεια και ο λογοτεχνικός όπως και, αργότερα, ο κινηματογραφικός μύθος δημιούργησαν μια σύγχυση, σε χαρακτήρες, ημερομηνίες και ιδιότητες. Ο πύργος που ασκούσε την παράλογα βίαιη εξουσία του ο Τέπες, σε εκείνη τη βάρβαρη εποχή βρίσκεται αρκετά μακρύτερα στο Ποϊενάρι του Ταργκοβίστε και είναι πιο δυσπρόσιτος.

Αντίθετα ο πύργος του Μπραν αν και δαιδαλώδης έχει ένα βασιλικό εσάνς, καθώς φιλοξένησε την βασιλική οικογένεια της Ρουμανίας, μέχρι το '47. Δεκάδες μικροπωλητές εκθέτουν την πραμάτεια τους, έξω από τον δαιδαλώδη πύργο, δίνοντας ζωή στη ασυνήθιστη, μέχρι πρόσφατα, για τέτοια δραστηριότητα τοπική οικονομία.

Λίγα χιλιόμετρα

βορειοανατολικότερα, βρίσκεται η καστρόπολη του Rasnov. Από εκεί ένας εκπληκτικός σε χρώματα ορεινός δρόμος οδηγεί στο χιονοδρομικό συγκρότημα της
Poiana
, ένα ιδιαίτερα εκτεταμένο, σε σχέση με τα ημεδαπά, συγκρότημα και απ' ότι φαινόταν, καθότι η περίοδος δεν είχε ακόμα ανοίξει, καλά οργανωμένο. Εξ' ίσου μεγάλης ομορφιάς τα 14 χιλιόμετρα της κατηφορικής διαδρομής βορειοανατολικά που οδηγούν στο
Brasov
.

Η παλιά πόλη είναι ένα στολίδι που εκτείνεται μέχρι τις απότομες κλιτείς του βουνού. Με φαρδείς πεζόδρομους, κτίρια από τους προηγούμενους αιώνες και φορτωμένη με όλη τη γνωστή αλυσίδα εμπορικών ονομάτων της δύσης, αναζητεί το χώρο της στη σύγχρονη βιομηχανία του τουρισμού. Το σύγχρονο κομμάτι της, δεν διαφέρει από την εικόνα της επέκτασης των πόλεων που συνέβη κατά τη διάρκεια του καθεστώτος Τσαουσέσκου. Η αστικοποίηση που επιχειρήθηκε, η γρήγορη και μαζική ανέγερση κατοικιών που πραγματοποιήθηκε, εκ των πραγμάτων δεν θα μπορούσε να έχει ωραιότερο αποτέλεσμα. Εξίσου μεγάλη αντίθεση παρατηρείται στην έξοδο της πόλης η οποία έχει “αμερικανοποιηθεί”. Τεράστιοι χώροι, εμπορικά κέντρα, πάρκιν, πολυκαταστήματα σε γιγαντιαία δυτική κλίμακα έχουν ολότελα αλλάξει την μορφή του τόπου.

HOTEL

